

Tekstitys
Audiodokumentti
Jakso: Solmukohdassa
Äänitteen kesto: 11 min
P: Puhujat

Litterointimerkinnät

sa- (sana)	sana jää kesken epävarmasti kuultu jakso puheessa tai epävarmasti tunnistettu puhuja
(-) (--)	sana, josta ei ole saatu selvää useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
, . ? :	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauko puheessa

P: Tajusin juuri että mä en tunne yhtä ainutta urheilijaa.

P: Okei otetaanko kymmenen kysymystä?

P: Siinä oli melko iso kynnyksen lähteä tänne. Tää on tää start-ryhmä työ ja opiskelu, tää on enemmän sellasiin keskittyvä ryhmä. Mutta tässä on sitten kanssa mun mielestä hyvänä että tässä sitten tulee kanssa sellasta puhumista ja ryhmässä olemista. Ja mä olen näyttänyt tässä oikeestaan itellenikin että mä pystyn tällaseen että tulen tämmöseen ryhmään. Ei nyt joka päivä viikossa mutta neljänä päivänä viikossa ja pystyn selviytymään tästä ja kun toi on itensä ilmaseminen puhumalla on ollu vähän semmonen heikentynyt kyky. Kolmas kysymys minkä maan pääministeri (--) [01:09:2] on? Lausuminen tietenkun mun kohalla on mitä on.

P: Miks pitää tulla noita urheiluja maantietokysymyksiä silloin kun täällä ei oo sitä henkilöä joka tietäis?

P: Niin.

P: Mää kyllä tiedän aika varmasti.

P: Aha.

P: Eiks toi oo Skotlanti?

P: Juu.

P: Okei.

P: Mä oon nyt vähän ollu semmosessa toimeettomassa tilassa ja vois sanoo et on ollu joku semmonen puolisyrytytyny. Ei nyt ehkä täysin syrytytyny kun on täs kuitenkin ollu esimerkiks jotain töitä ajoittain, mutta nekin on ollu kuitenkin semmosia aika osa-aikasia ja nyt tossa viime vuoden puolella ne sitten loppu kokonaan ja nyt on sit sellanen tilanne et tässä ettii lähinnä sitä tulevaisuutta ja pohdiskelee ja suunnittelee et mitä tän tulevaisuuden kans tekee. Ja yrittää sit kerätä itelleen kans voimavaroja et pystyy toteuttamaan näitä suunnitelmia. Siitä on kuitenkin ennen kanssa kärsiny masennuksesta ja se nyt onneks on kuitenkin. Tai se masennus alkaa olemaan jo pitkälti takana päin. Ja itekin tuntee olonsa silleen energisemmäks nytten kuin esimerkiks pari vuotta sitten. Vaikka sillon pari vuotta sitten olikin niitä töitä, mut silti ikään kun vois sanoo et olotila oli kaiken kaikkiaan huonompi sillon. Nyt on tässä viime vuonna sitten lopettanu noitten masennuslääkkeiden käytön ja mistä tää masennus sit alun perin lähti, sitä mä en osaa sit vielä itekkään sanoa mutta se on kuitenkin kestäny täs varmaan jonkun semmosen vajaan kymmenisen vuotta ehkä. Mulla jäi sit sen takia toi lukio kesken siinä ja sen jälkeen nyt sitten melkein oikeestaan kymmenen vuotta sit ollu vähän tämmöstä päämäärätöntä tää elämä ja melkeinpä suurempi kysymys kun tää opiskelu ja työllistyminen on sit tää että saa tämmöset sosiaaliset kyvyt ja tietyn sosiaalisen itseluottamuksen tietyllä tavalla takasin.

P: Jes. Mennääs laittaa aamupalavehkeet.

P: Mun nykysessä tilanteessa toi syöminen aika harvoin liittyy johonkin sosiaaliseen kanssakäymiseen. Oikeestaan tällä hetkellä melkein ainoa semmonen sosiaalinen kanssakäyminen tos syöminen suhteen tapahtuu mökillä. Siellä mä sitten syön yhdessä vanhempien kanssa yleensä. Kyl se tietyllä tavalla on erilaista syödä siellä tavallaan yhdessä muiden kanssa. Et itseasias täälläkin sit se aamupala on sellanen. Tietyllä tavalla liitän siihen sekä hyviä että huonia puolia siihen että syö yhdessä. Että sitä ehkä kuitenkin sen ruoan ja syöminen ajattelee ehkä jossain määrin sellaseks henkilökohtasekskin asiaks. Toisaalta sitten sitä kanssa kaipaa, niin siinä on molemmat puolet. Kun me ollaan esimerkiks täällä laitettu ruokia yhdessä niin ehkä se ruoan laittaminen yhdessä on sitten semmonen vähän epä mukava asia että se mielellään just tekeekin sen ruoan ite. Vaikka itse syöminen muiden kanssa ei ehkä oo silleen ongelma, mutta sit ruoan laitteleminen, se on jotain sellasta minkä mä mielelläni tekisin itse. Ja ihan mökilläkin itseasias sielläkin mä yleensä laitan niitä ruokia ja vanhemmat sitten syö niitä mä oon laittanu. Että esimerkiks jotkut kalan savustamiset on sellasia mitä mä teen nimenomaan. Ensiks ne kalat siihen laitetaan lämpeemään sinne pönttöön että niitä savupuruja ei vielä heti laiteta sinne. Ja niitä puruja tai lastuja silleen kastellaan tolla suihkepullolla ensiks vähän. Ja sitten laittaa ne sinne sisälle ja sen pöntön kiinni. Vielä sen ruoan laitton lisäksi sitten se nuotio ja tulen tekeminen. Se on itseasias mun mielestä melkein vois sanoo että semmonen asia josta olen aika ylpeä siitä että on joku oppinut on kalan savustamisen täs, se on itseasias varmaan siitä on jopa tullu yks mun suosikkitaidoistani.

P: Sori Annukka sun –

P: Se vaan on sen verran hyvää.

P: Jes. Hyvältä näyttää kiitos.

P: On vähän ruvennu jo selkeytymään sekin että mitä sitten haluais tehdä. Mitä haluais ruveta opiskelemaan ja mitä haluais mahdollisesti tehdä tulevaisuudessa töikseen. Ekana mul oli mielessä joku semmonen et sitä ajatteli sillä tavalla että ehkä sitä haluais jonkun semmosen työn jota vois tehdä melko itsenäisesti. Mä oon muuttanu mieltäni vähän tän suhteen ja ehkä ruvennu kuitenkin ajattelemaan et ehkä vois olla ittenikin kannalta hyvä joku semmonen vähän sosiaalisempikin työ. Oon esimerkiks miettiny jotain tollasta sosiaali- ja terveysalaa mahdollisesti mitä vois hakeutua opiskelemaan. Ja tarkemmin sanottuna tosta toi mielenterveystyötä.

P: Hetkinen niin ekalla vuorolla ei siis tarvitse ottaa kortteja?

P: Ei tarvi. Mut aina on pakko laittaa jos menee.

P: Selvä.

P: Jes. Eli nyt tänne voi laittaa ristikasin, ruutukutosen tai uuden seiskan.

P: Loppuuko peli sitten kun yks on voittanu?

P: Ei vaan sit jatketaan viel loppuun asti.

P: Okei.

P: Tänään onkin sitten viimeinen päivä nyt täällä start-ryhmässä niin. Sit on seuraava haaste sitten edessä ja se tietenkin sitten jännittää itekin lähteä työkokeiluun ja sitten mielenterveyskuntoutujien tämmöseen ryhmäkotiin ja on siellä sitten tämmösenä avustajana. Haikeekin olo tässä kun on kuitenkin ollu kuinkas monta kuukautta nyt tässä oikein onkaan ollu niin onks se elokuusta –

P: Niin syys, loka, marras-

P: - lähtien niin.

P: Tammi, viis kuukautta.

P: Niin tääkin on tietyllä tavalla tullu jo ehtiny tossa ajassa tulla tietyllä tavalla osaks arkea niin ja on siis ollu hyvä kokemus kaiken kaikkiaan että hyvä että lähin tähän mukaan. Oli ollu aika vähän tekemisissä ihmisten kanssa niin sitä rupes oikeestaan vähän pelkäämäänkin sitä että osaisinko mä edes olla tekemisissä ihmisten kanssa

ja rupes oikeestaan vähän nousemaan kynnykselle siinä että rupes vähän pelkäämäänkin jotain sellasta sosiaalista vuorovaikutusta ja välttelemään sitä. Mutta nytten oikeestaan tuntuu siltä että sitä ei enää halua vältellä ollenkaan ja sitä rupee ei nyt ehkä vielä oo silleen täysin luonteva sen kanssa, mutta on kuitenkin matkalla sinne päin.